

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3421/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Ирене Вуковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић адвокат из ..., против туженог ЈКП „Услуга“ Оцаци, кога заступа Петар Мијановић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1202/24 од 29.11.2024. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1202/24 од 29.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1202/24 од 29.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1202/24 од 29.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 3106/21 од 23.09.2024. године, исправљена решењем истог суда П 3106/21 од 17.10.2024. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу исплати износ од 4.000,00 динара са законском затезном каматом од 31.08.2018. године до исплате и накнади му трошкове парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став први изреке) и обавезан тужилац да туженом надокнади трошкове парничног поступка од 9.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став други изреке). Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 1810/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име трошкова одржавања водомера у периоду од јула 2018. године до децембра 2020. године. Побийана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је применом одредбе члана 56. став 1. тада важеће Одлуке о комуналним делатностима Општине Оџаци („Службени лист“ Општине Оџаци број 16/12 ... 8/16), која је престала да важи 09.12.2020. године изменом те Одлуке. Ревидент уз ревизију није приложио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 08.07.2021. године, а као вредност предмета спора означио је износ од 4.000,00 динара, који не прелази динарску противвредност 3.000 евра на дан подношења тужбе.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**